

let forstaaeligt ud fra deres hele sjælelige Vranganlæg og mangelfulde Evne til social Tilpasning. Forholdet har derfor paa dette Sted kun for saa vidt Interesse, som man over for enkelte af disse Lovovertrædelser fristes til at vejre en vis Sammenhæng med Seksualdriften. Det turde navnlig gælde for Brandstiftelsesforbrydelserne, særlig hos aandssvage og Sinker i Puberteten. I Materialet findes bl. a. 2 Tilfælde med gentagne Brandstiftelser, hos den ene endda 14 Gange.

Psykopattyperne i Materialet er nogenlunde af den vanlige Art, dog maaske med Eftertryk paa de mere diffuse moralske Brist. Men ogsaa andre, der moralsk ikke er grovere defekte, men hvor Karakterslaphed, Letfristedhed i Forbindelse med en mere eller mindre stærk Seksualdrift bliver de væsentligste forbrydelsesvoldende Faktorer.

Det er sikkert nok, at Seksuallivet for de fleste Psykopater spiller en ganske betydelig, ikke sjældent dominerende Rolle. Om der saa ofte, som det jævnlig antages, er Tale om en egentlig „hyperæsthesia sexualis“, en Kønndrift, hvis Letvækthed og Gennemslagsstyrke er væsentlig større end hos saa mange normale Individuer, turde det være vanskeligt at afgøre. Hvad man ser, er — foruden nævnte stærke Optagethed af det seksuelle — en mere eksplosionsagtig Frembryden af Kønndriften og — især — de saare let svigtende eller rudimentære moralske Hæmninger.

Antallet af ægte, medført *homoseksuelle* („ab origine“) er ikke saa stort i Materialet. Diagnosen kan ofte være vanskelig; mange ægte homoseksuelle har paa et eller andet Tidspunkt forsøgt med heteroseksuelle Praktiker, uden at Oplysningerne herom i de fleste Tilfælde tillader at afgøre, om Praktikerne dækker over (rudimentære) seksuelle Rørelser eller alene betyder de fortvivlede Forsøg, som disse ulykkelige Individuer saa tit gør paa at komme ind i et normalt Seksualliv.

Men en betydelig Gruppe af dem, der gør sig skyldig i homoseksuelle Lovovertrædelser (mod Drengene eller umodne Mænd), er ikke homoseksuelle ab origine, men oprindelig biseksuelle, hvor enten heteroseksuelle og homoseksuelle Praktiker gennem Aar er gaaet Side om Side, eller hvor en oprindelig overvejende heteroseksuelt orienteret Kønndrift i en senere Alder, f. Eks. i 30- eller 40-Aars Alderen, et Par Gange med begyndende Alderdomsforandringer, er gledet over i (udelukkende) homoseksuel Retning. Undertiden faar man Indtryk af, at der er Tale om biologiske Forskydninger („seksuel Dominansskifte“), andre Gange om en Forstærkning af den homoseksuelle Komponent i deres Kønndrift ved grundig „Tilvænnning“, undertiden med et Moment af tilstræbt Raffinement.

Hos enkelte af Kastraterne synes de homoseksuelle Praktiker snarest Udtryk for en relativ Impotens over for Kvinder, tit med en stærk Skyhed over for disse, og de perverse Handlinger tegnede sig da jævnligt som Erstatningshandling.

Nogle faa af Psykopaterne kunde ogsaa for saa vidt karakteriseres som Seksualneurotikere, som den stærke seksuelle Selvoptagethed resp. Seksualdrift virkede ganske dominerende over for andre, mere diskrete psykopatiske Træk.

To paa Operationstidspunktet nærmest noget præsenile Seksualforbrydere havde begge gennem en lang Aarrække atter og atter ekshiberet: den ene var stærkt psykopatisk præget, ogsaa moralsk forraækt; den anden, der kun ekshiberede for Mænd mellem 20 og 25 Aar, var derimod ikke udtalt Psykopat, heller ikke moralsk defekt i al Almindelighed. Hans abnorme Trang, der kom over ham anfaldsvis, voldte ham stor sjælelig Lidelse, og han havde paa forskellig Maade søgt at bekæmpe den. (Man vilde paa de foreliggende Oplysninger tænke paa en latent Homoseksualitet).

En ikke ringe Gruppe repræsenteres af „normale“, det vil sige Personer, hvor Undersøgelsen ikke viste Tegn paa Aandssvaghed eller lavere intellektuelt Niveau, og hvor ej heller de vanlige psykopatiske Træk lod sig fastslaa, navnlig heller ikke almindelige moralske Brist. Højest kunde man tale om en vis Karakterslaphed, en vis Mangel paa seksuel Blufærdighed og lign., alt i Forbindelse med betydelig seksuel Optagethed.

Baade hos de intelligensdefekte og hos Psykopaterne var *Alkoholismen* i nogle Tilfælde medvirkende til Lovovertrædelserne, i Form af kronisk Alkoholisme eller oftere, som Beruselse.

Af de to *Epileptikere* var den ene ret sløv sindet, den anden let aandssvag, begge meget impulsive, ogsaa uden for det seksuelle Omraade.

Interessant er et Tilfælde af *Encephalitis epidemica* („Sovesyge“) hos en 31-aarig Mand, der efter en Sovesyge i sit 11te Aar frembød den efter Encephalitis hos Børn saa hyppige Karakterforandring i uheldig Retning, bl. a. ogsaa med stærk seksuel Aktivitet under Form af Uterlighedshandlinger mod Smaa piger. Han anbragtes paa Sindssygehospital, men saa under en Spadseretur Lejlighed til at forøve et Voldtægtsforsøg mod en 74-aarig Kvinde.